

Under Nr. 45 findes et Andragende fra Consul Grau i Kolding om yderligere Krigs-
 skadeserstatning. I Betænkningen ophyses For-
 holdet nærmere i det Hele taget. Han eier
 umiddelbart ved Kolding, og jeg kan næsten
 sige ind i Kolding By, et Lystlaug med Lyst-
 huse og Pavilloner paa ca. 3—4 Tønder
 Land, det vil altsaa sige et meget betydeligt
 Areal til dette Brug, og han har desuden der
 opført en særlig Bygning, en saakaldet Villa,
 som er brandforsikret til over 10,000 Rd.,
 oprettet til et Gjæstgiveri og en Bepærtning
 for Besøgende af Lysthaven. Hele denne Eiend-
 om blev tagen i Brug af Fjenden, deels til
 Lazareth og deels til Caserne, og man udhug-
 gede Skydebaar i Anlægget, hvorved dette ram-
 poneredes. Efter Krigen søgte han Ministeriet
 om at ville udnævne en Mand til at lede en
 Taxationsforretning. Han henvises til selv
 at sørge derfor, fik 6 Mand af Retten ud-
 meldte til at taxere Skaden, og de have taxeret
 den til Noget over 3,200 Rd. Dertil reg-
 ner han nu Leietabet for den Tid, han ikke
 har været i Besiddelse af Eiendommen, og
 denne ikke har været i den Stand, at han
 kunde benytte den, og endvidere den ringere
 Leie, han formener kun at kunne opnaae i de
 Aar, indtil Haven er kommen i en nogenlunde
 udvoget Stand. Der er et Mindretal i Ud-
 valget, der troer, at dette Andragende i det
 Hele bør anbefales til at henvises til Finants-
 ministeren; men de fleste Medlemmer af Min-
 dretallet have meent, at der ikke kan tages
 Hensyn til Beregningen af Leieaffavn eller af
 den mindre Leie, idet man har troet at maatte
 hense på disse Beløb til samme Kategori som
 Næringstab i Almindelighed, men, at man
 burde henholde sig til det Beløb, der er frem-
 kommet i det Hele ved den foretagne Taxa-
 tion, og da den Bekommande ophyses, at han
 har faaet i det Hele 5—600 Rd. i Erstatning,
 og, da denne Mandes Forretning er en saadan,
 der ingenlunde, som det ellers ofte var Til-
 fældet i Kjøbstæderne, kunde indbringe Noget paa
 Grund af Krigen, idet han eier flere Eiend-
 omme, som han har leiet ud, og saaledes paa
 mange Maader maatte lide Tab ved sin For-
 retning paa Grund af Krigen, har man meent,
 at dette Tab af noget over 3,200 Rd., selv

om Noget af det Beløb, der er ham tilstaaet,
 skulde være et Slags Erstatning for en Deel af
 denne Skade, dog er for stort for enkelt Mand
 at bære, at det ikke har været Meningen af
 Loven af 17de November 1865, at nogen en-
 kelt Mand skulde lide et saa stort Tab. An-
 drageren erkjender, at, idet han angiver sit Tab,
 som af mig antydet, har det aldrig været hans
 Mening at troe, at han skulde have et saadant
 Tab dækket, idet han selvfølgelig erkjender, at
 enhver Mand maa bære Krigens Byrde efter
 sin Evne, men han har ikke troet, og Mindre-
 tallet troer det heller ikke, at § 6 af Krigs-
 skadeerstatningsloven kunde opfattes, forstaaes
 eller paakaldes paa den Maade, at han ikke
 skulde have Erstatning for dette Tab, idet, som
 bekjendt, § 6 i Krigsskadeerstatningsloven siger:
 „Al anden Skade, som bevisligen er tilføiet,
 f. Ex. paa Broer, Bygninger, Haver, Mark,
 Skov, Besætning, Vaade, Vogne, Kjøbmands-
 varer, Bohave o. desl., erstattes i Kun, naar
 Skaden er af større Betydning, enten i og
 for sig, eller dog i Forhold til den Skadelid-
 tes Livsvilkaar.“ Man har nu meent, at her
 er et Tilfælde, hvor Skaden er stor i og for
 sig og ogsaa maatte antages at være stor i
 Forhold til den Skadelidtes Formuesomstæn-
 digheder, men, hvorledes det forholder sig med
 det Sidste, kan ikke komme i afgjørende Be-
 tragtning, naar man erkjender, at Skaden er
 stor i og for sig.

Jeg har nu tilbage den tredie Gruppe af
 Andragender, af hvilke Nr. 47 og 48 ville
 findes afgjorte ved Finantsloven; Nr. 47 er ikke
 gaaet i den af Andragerne antydede Retning,
 men jeg skal dog benytte Leiligheden til at be-
 mærke, af efter Udtalelser af den høitærede
 Marineminister under denne Sags Behandling
 i Udvalget har Krigsbestyrrelsen ifinde at gjøre
 Forslag, der gaae ud paa at imødekomme An-
 dragerne, idet de betragte det som noget af
 det Første, der i den Retning skal foretages,
 nemlig Oprettelsen af et Tyrskib paa Schults
 Grund. Nr. 48 er afgjort ved Finantsloven
 overeensstemmende med Andragerens Ønske.
 Nr. 50 er et Andragende fra Harboøre Sog-
 neforstanderskab om, at Sandflugtens Dæmp-
 ning paa en Strækning af c. 13,000 Aen fra
 Thisted Amts Grændse til Gaarden Langer